

ORTOFOTO - ESCALA 1/2000

SITUACIÓ, HISTÒRIA I DEMOGRAFIA.

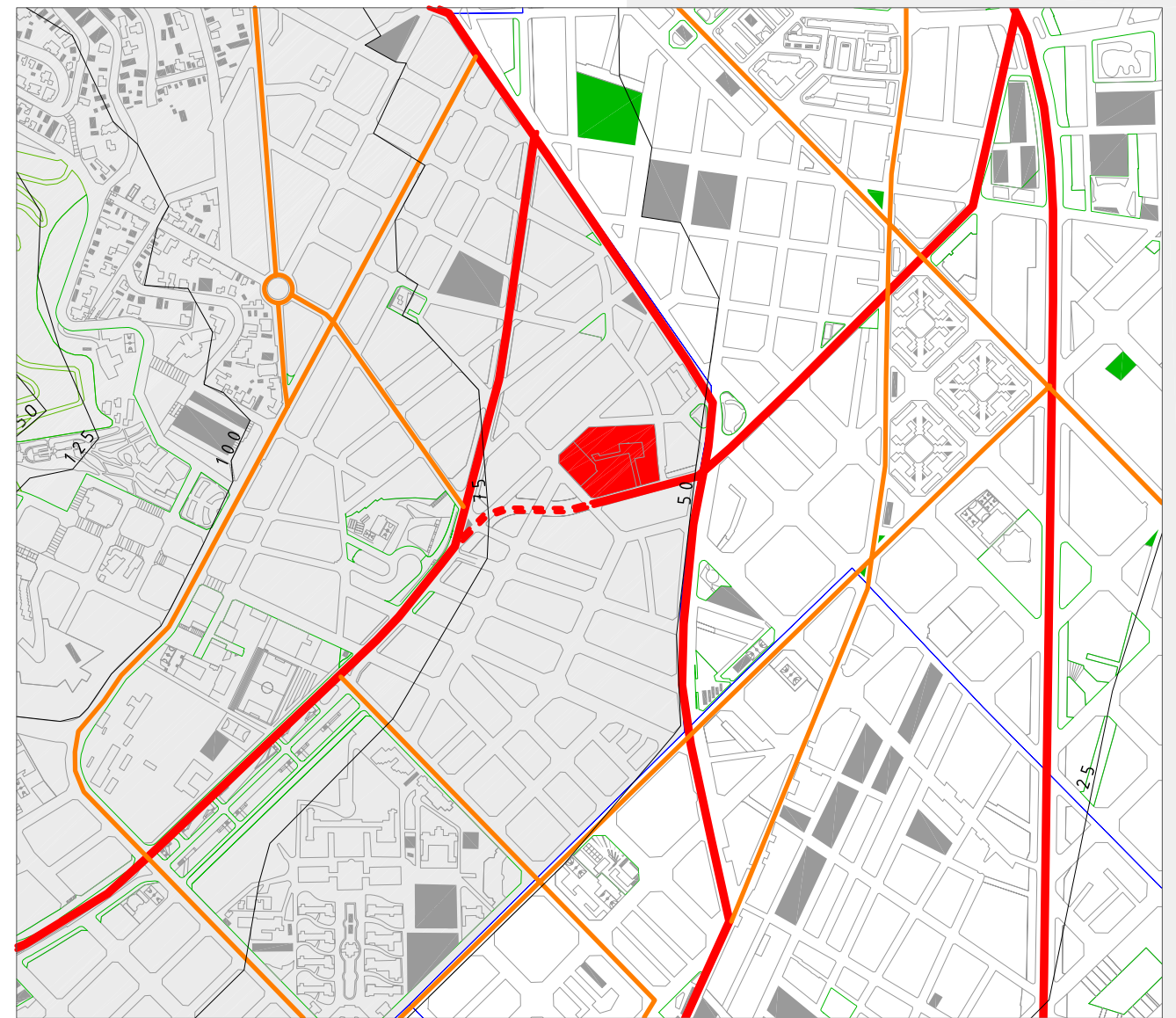
Aquest barri barcelonès pertany al districte d'Horta - Guinardó, antigament dintre del municipi de Sant Martí de Provençals, al límit d'Horta i amb Gràcia. S'exten per la banda oriental de Muntanya Pelada. Fins a les últimes dècades del passat segle ha estat ocupat per camps de cultiu, canteres i masies, d'entre les quals trobem el Mas Guinardó, que dona nom al barri.

Als anys 30 ja l'habitaven moltes famílies de classe mitja (la caseta i l'hort) i fins els anys cinquanta, com els altres barris de la vall d'Horta, continuava essent un barri de camperols, grangers, estiujants i renfistes. La situació privilegiada del barri el va convertir en l'objectiu preferent de l'especulació i la febre de la construcció va canviar del tot la seva fisonomia de barri.

El ritme amb que es va edificar a partir dels anys seixanta, amb blocs de pisos que han densificat el sector d'una manera extraordinària i que van motivar l'arribada d'immigrants, ha deixat relativament pocs espais verds.

No existeixen dades referents als nombre d'habitants del barri, però sí del districte en la seva totalitat. Horta - Guinardó està poblat per 165.942 persones, el que el converteix en el quart districte amb major població de la ciutat.

Pel traçat més o menys racional i quadrícula, de la seva part baixa, recorda a l'Eixample. Però si anem més cap amunt, es descobreix que aquí l'orografia del barri trenca les seves fracs harmòniques.

TOPOGRAFIA I FLUXES.

FLUXES PRINCIPALS - ESCALA 1/5000

EL TEIXIT

Al límit oest del barri s'emplaça un gran equipament de la ciutat, l'Hospital de Sant Pau, fora d'aquest, les mancances d'equipaments de barri són evidents, al centre només destaca l'actual mercat municipal, amb la resta dels equipaments repartits pels límits. Pel que fa a l'espai públic, el guinardó compta amb el parc del Guinardó a l'extrem nord, els jardins de Frederica Montsen tocant la Ronda, i la Plaça Maragall a l'extrem sud. A més de places més urbanes com la plaça Guinardó o Pl. Catalana. Però a banda de tot això, el seu teixit densificat demana més esponjament.

F.1

F.6

F.2

F.7

F.3

F.8

F.4

F.9

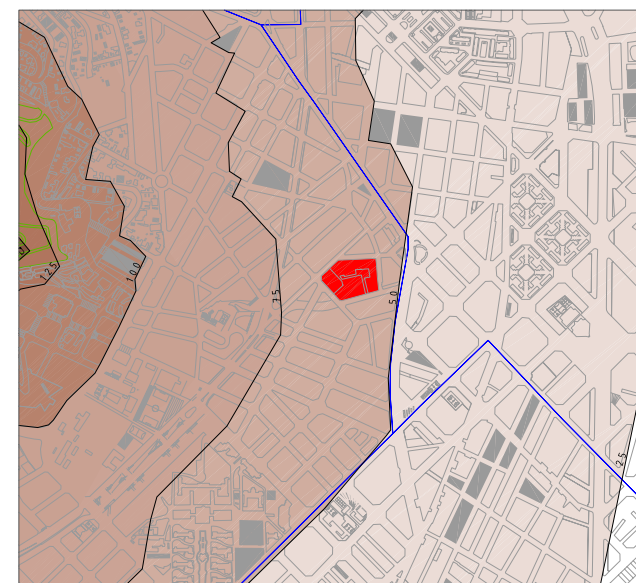
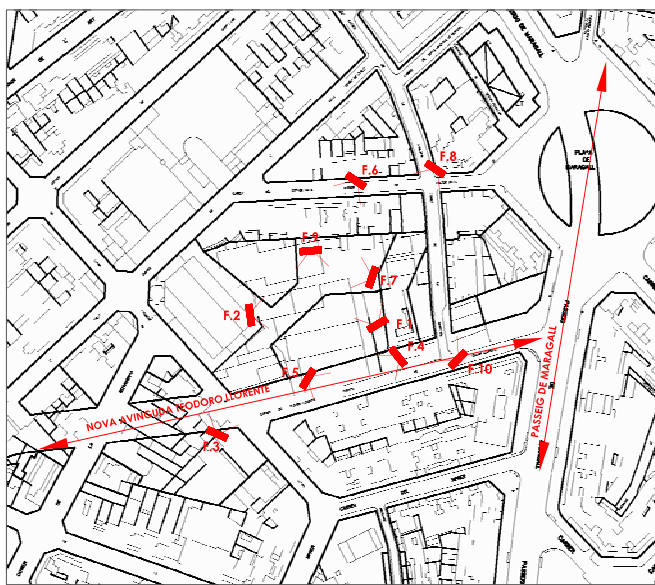

F.5

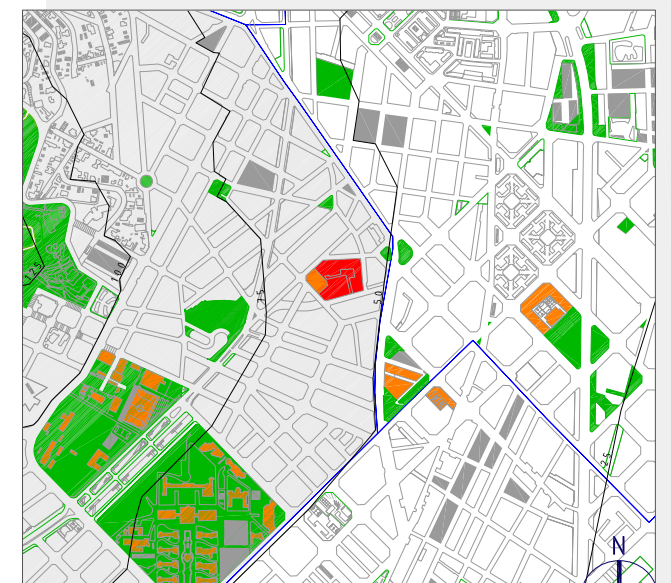

F.10

El barri del Guinardó està fortament condicionat per la seva topografia, amb un pendent mig del 7%. El punt més alt situat a 200 m es troba al turó del parc del Guinardó dominant el límit nord del barri, i el punt més baix es situa a la plaça Maragall prop de l'emplaçament del projecte. Els fluxes principals travessen el barri longitudinalment, de forma tangencial a la pendent del terreny. El Passeig Maragall és la via més important i és el límit sud. La Ronda Guinardó passa pel centre del barri, articulant-lo i funcionant com a frontissa en sentit longitudinal. En el sentit transversal, és on els fluxes queden encallats. Aquest aspecte es veurà alleugerit degut a que el c/ Teodoro Llorente adquirirà magnitud en el moment que s'executi el seu allargament fins a la Ronda Guinardó.

TOPOGRAFIA - ESCALA 1/10000

SISTEMA ESPAIS LLIURES I EQUIPMENTS - ESCALA 1/10000